

Von Willebrand, zwangerschap en bevallen

De ziekte van Von Willebrand is een zeldzame, maar relevante stollingsstoornis. Dat betekent dat vrouwen met deze ziekte zich op een zwangerschap en bevalling goed moeten voorbereiden. Prof. dr. Karina Meijer, hematoloog in het UMCG te Groningen, vertelt welke zaken hierbij komen kijken.

Welke aspecten spelen een rol bij zwangerschap en bevalling als je de ziekte van Von Willebrand hebt?

“Het is aan te bevelen om met een hematoloog te overleggen als je zwanger bent en jij of je partner de ziekte van Von Willebrand heeft. De ziekte heeft namelijk gevolgen voor de zwangere zelf en voor de bevalling. Als we niets doen, lopen vrouwen met deze ziekte meer risico op ernstige bloedingen rondom de bevalling. Dat geldt overigens niet voor iedereen. De natuur zorgt ervoor dat de waarden van de Von Willebrand-factor tijdens de zwangerschap flink stijgen. Een groot deel van de vrouwen met een milde vorm van Von Willebrand heft zo vanzelf het tekort op. Dat moet wel gecontroleerd worden, want niet bij iedere vrouw is deze natuurlijke correctie afdoende. Daarnaast geldt dat we niet zo goed weten wat tijdens de zwangerschap een normale waarde is. We hebben lang gedacht dat 50 procent van de normale gemiddelde waarde de ondergrens is voor Von Willebrand, dus als je waarde in de zwangerschap naar 50 procent stijgt, is het goed. Echter, het hoort eigenlijk hoger te zijn en we hebben dan ook de ervaring dat, ondanks de natuurlijke verhoging, toch nog sprake is van veel bloedingen tijdens de bevalling bij vrouwen met de ziekte van Von Willebrand. De richtlijnen gaan dan ook wijzigen: niet meer 50, maar 80 procent instellen als ondergrens. Het advies wordt daarmee dringender: alle vrouwen met Von Willebrand die zwanger zijn, moeten beoordeeld worden door een hematoloog die deze ziekte kent, weet wat de valkuilen zijn en wat je moet controleren.”

Wat is voor het kind belangrijk om in het oog te houden?

“De ziekte van Von Willebrand is een erfelijke aandoening. Als een van de ouders de ziekte heeft, kan het kind het ook hebben. Als het om ernstige vormen van Von Willebrand gaat, moet het kind geboren worden via een vlotte vaginale bevalling of met een keizersnee, maar zeker niet met een tang of vacuüm. De inschatting van de mogelijkheden is ook weer iets wat een hematoloog en gynaecoloog met kennis van deze ziekte moeten doen.”

Komt het ook voor dat pas tijdens de bevalling wordt ontdekt dat er sprake is van de ziekte van Von Willebrand?

“Eigenlijk nooit tijdens de bevalling. Er zijn wel vrouwen die tijdens de bevalling veel bloed verliezen. Tijdens de nacontrole bij de gynaecoloog is het dan goed om dit ter sprake te brengen en dan kan uit later onderzoek alsnog blijken dat er sprake is van een stollingsstoornis. Wat we wel zien is dat relatief veel vrouwen tijdens de zwangerschap pas verwezen worden, omdat pas dan over eventuele erfelijke aandoeningen nagedacht wordt. Dat zijn lastige gevallen om goed uit te puzzelen, omdat de Von Willebrand-factor tijdens de zwangerschap stijgt. Het is hoe dan ook een goed idee om een zware menstruatie met veel bloedverlies te laten onderzoeken, zeker voor een zwangerschap.”

Dit artikel is financieel mogelijk gemaakt door Takeda Nederland B.V. De inhoud is gebaseerd op erkende (inter)nationale literatuur en weerspiegelt de visie en inzichten van de geïnterviewde specialist(en) zonder inhoudelijke betrokkenheid van Takeda.

C-ANPROM/NL//0415 | January 2025 (originally created in July 2019)